

Comunicació

DANI DUCH FOTOPERIODISTA

PASSIÓ PER LA FOTOGRAFIA

Dani Duch i Dausà (Cassà de la Selva, 1962). De molt jove es comença a aficionar a la fotografia i participa en concursos amb un grup de joves del poble. Mai s'havia imaginat que aquella afició es convertiria en la seva professió. Ha treballat a Punt Diari, Diari de Girona i Diario 16, i actualment és el fotògraf de La Vanguardia a Madrid.

“El corresposnal de guerra és una mentida”

Treballa a Madrid i segueix la pugna de l'activitat política espanyola després d'haver estat enmig de conflictes bèl·lics i no sortir gaire ben parat ni de la guerra de Bòsnia ni del Xile de Pinochet

05/05/13 02:00 - MADRID - **NARCÍS GENÍS**

Quedem per dinar i xerrar una estona, però el dia es complica. Al Congrés dels Diputats, els diputats d'ERC, Bosch, Tardà i Jordà, parlen en català a la tribuna i la feina del fotoperiodista es complica. Quan Dani Duch es pot escapar, després de fer un most, fem l'entrevista al vestíbul d'un hotel a prop de la Carrera de San Jerónimo. Mentre xerrem, en Dani va enviant des del portàtil les fotos que ha fet durant el matí. M'explica que fa vint-i-dos anys que és a Madrid i que la seva feina és tan senzilla i alhora tan complicada com plasmar en imatges la realitat de cada dia.

Com és que va venir a parar a Madrid?

No ho vaig pas buscar. Treballava a Barcelona per a Diario 16. El 1989, quan va sortir el diari *El Mundo*, alguns fotògrafs de Diario 16 se'n van anar al diari de Pedro J. i a mi em van oferir d'ocupar el seu lloc a la redacció de Madrid. Hi vaig estar nou mesos, fins que vaig veure que les coses no anaven gaire bé a *Diario 16* i que *La Vanguardia* necessitava algú a Madrid. Jo ja hi era.

Com a fotògraf de premsa, però, comença a El Punt Avui?

Els meus inicis van ser a la revista *Llumiguia* de Cassà de la Selva i després vaig anar a Punt Diari; allà vaig aprendre molt de Joan Comalat. Després, *Diari de Girona*, agència Efe i cap a Barcelona, fins que aterro a Madrid; d'això fa vint-i-dos anys.

Després de tant de temps, ja es deu considerar madrileny...

A Madrid, hi tinc la feina, m'hi vaig casar, tinc una filla, i sí, des de fa anys, hi ha la meua vida. No em puc queixar de com em tracten, m'hi he adaptat bé.

Sempre com a fotògraf de premsa, però amb activitats paral·leles?

Em dedico professionalment al fotoperiodisme. Relacionat amb aquesta feina, he participat en exposicions de fotografia, algunes de monogràfiques, com ara una mostra al Caixafòrum sobre el Congrés dels Diputats, impulsada per l'Associació de Periodistes Parlamentaris, de la qual formo part, i també he publicat un recull de les meves fotos entre els anys 1979 i 2011 en un llibre editat per la Diputació de Girona, que mitjançant el Centre de la Imatge Inespai, és dipositària d'una part del meu arxiu. Una altra part de les meves fotos, la de l'etapa d'El Punt, és a l'Arxiu de l'Ajuntament de Girona. Espero que ho ajuntin tot plegat.

És veritat que seguia el Barça en els seus desplaçaments?

Ara faig el Real Madrid, i el Barça només quan juga a Madrid. Abans, durant anys, vaig estar fent tots els desplaçaments del Barça, però s'ha reduït la despesa de viatges. No eren viatges de plaer. Si anaves a París, arribaves a l'aeroport; d'allà, a l'estadi de futbol, i la mateixa tarda agafaves un altre avió i cap a casa.

I la fotografia institucional?

En ocasions he rebut alguna trucada des de La Moncloa o La Zarzuela, per agafar un avió i anar en algun desplaçament per fer fotos del govern o de la família reial. Imatges que després em toca passar a tots els mitjans. Això només passa quan no tenen els fotògrafs oficials, i truquen a algun fotògraf de confiança. Es veu que jo estic entre aquesta gent de confiança.

Com a fotoperiodista, i des de l'etapa de Felipe González, ha tingut relació amb tots els governs de la democràcia?

Conec –i hi he tingut relació– no només tots els presidents del govern espanyol, sinó gairebé tots els seus ministres. Per exemple, a María Teresa Fernández de la Vega la vaig conèixer quan era la número tres del Ministeri de Justícia, amb Alberto Belloch, i després hi vaig tractar quan era vicepresidenta del govern estatal. És el mateix que anar a l'Ajuntament de Girona. Et trobes cada dia amb la mateixa gent i, és clar, tots t'acaben coneixent.

Manté alguna mena de relació personal o d'amistat amb polítics i governants?

Intento no mantenir-hi cap altra relació que no sigui l'estrictament professional. Conec molts alts càrrecs des de fa anys.

Com ara ministres del Partit Popular?

És clar! A l'Ana Mato la conec des de fa anys, tinc telèfons personals d'alguns d'ells i també de molts diputats. També tots em coneixen. Jo intento mantenir sempre una relació molt professional, ser molt seriós en la feina, no riure mai davant d'ells, ser educat i no fotre mai la pota. En aquesta feina si et vols fer l'espavilat t'acaben agafant mania. Sempre cal mantenir una distància suficient, però tampoc massa.

A banda dels viatges institucionals i d'esports, va cobrir mai cap conflicte bèl·lic?

Home, això forma part de la feina. Allò que anomenen corresponsals de guerra és mentida.

No hi ha corresponsals de guerra?

Un dia et truquen de la redacció i t'envien a un conflicte. M'ho diuen a mi com ho poden dir a un altre, després tu pots dir que sí o que no, i no passa res.

Dani Duch va a la guerra perquè abans un altre ha dit que no o perquè ho ha demanat?

Senzillament em van proposar d'anar-hi i jo vaig dir que d'acord, que ja m'estava bé.

En quins conflictes ha estat?

A Bòsnia, a Armènia i l'Azerbaidjan, Txetxènia i també a Xile, on d'entrada no anava a cobrir cap conflicte, però hi vaig tenir problemes.

Quina mena de problema va tenir a Xile?

La meua estada va coincidir amb el règim militar, en plena campanya del plebiscit del 1988, que va fer fora Pinochet. Era un viatge en el qual també hi havia Quim Nadal. Hi va haver molt d'enrenou; em van disparar i vaig resultar ferit i, és clar, de seguida em van haver de treure del país. A Xile, ja hi havia estat un any abans i m'havien detingut.

Per què el van detenir?

Per terrorisme. De fet, jo havia fet fotos a un grup opositor considerat terrorista i deien que jo n'era col·laborador. Es tractava del Front Patriòtic Manuel Rodríguez (FPMR). De fet, és cert que jo hi vaig tenir relació.

I en els conflictes bèl·lics, hi va tenir cap problema?

Xile no és l'únic lloc d'on vaig sortir ferit. De Bòsnia, també en vaig sortir malparat; em va disparar un franc tirador i sort que portava una armilla antibales! Només en vaig sortir amb dues costelles enfonsades. Quan vas a un conflicte, ja saps què et pot tocar.

I a Txetxènia?

M'hi vaig avorrir molt, perquè no em van deixar fer res, em van fer malbé les càmeres, em van tenir gairebé quinze dies sense poder fer fotos i vaig haver de marxar.

Tweet < 0

Recomana-ho < 0

Foto: EL PUNT AVUI.

Canals relacionats

Canal: Entrevistes

“A Xile, la primera vegada que hi vaig, em detenen perquè diuen que sóc un terrorista. L'any següent, quan hi torno, em fumen un tret

“Sóc a la llista de la gent de confiança de La Moncloa i La Zarzuela, i per això de vegades em truquen per fer fotos del govern o la família reial

Notícies de ...

Cassà de la Selva Barcelona Girona

Es pot estar enmig d'un conflicte i mantenir-se al marge sense prendre'n part i només informar?

És impossible. Veus coses que et fan prendre partit. Saps que si vas a un lloc d'aquests pots no tornar o sortir-ne malparat, no pots pretendre que et respectaran perquè vagis dient a tot arreu que ets premsa i tens immunitat. És com ser aquí i trobar-te enmig d'un atemptat terrorista com em va passar l'11-M.

Va viure els atemptats de l'11-M de Madrid?

Sí, amb la meva filla a Atocha. Casualment passava pel túnel d'Atocha en cotxe. Amb la meva nena als braços vaig fer les fotos dels primers moments després de l'explosió, de la gent sortint ensangonada. Després de deixar la meva filla a l'escola, vaig estar treballant durant tres dies seguits gairebé sense passar per casa.

Fer de fotoperiodista és espavilar-se o esperar que t'encarreguin la feina des de la redacció?

En el meu cas, jo he de buscar tota la informació. Tinc els meus contactes i les agendes del govern i del Congrés dels Diputats, que rebo directament. No tens el redactor al costat dient quina imatge has de captar. Si hi ha una entrevista o una feina d'encàrrec, ja et truquen.

Quina és la rutina a Madrid?

Jo estic acreditat al Congrés dels Diputats, al Senat, a La Moncloa i a La Zarzuela, llocs per on habitualment m'he de moure. A banda, van sortint moltes altres coses, les manifestacions, els partits de futbol i les entrevistes que t'encarreguen.

Els fotògrafs tenen fama de desmanegats; també quan van a La Zarzuela?

Quan toca anar-hi ja saps que t'has de posar corbata. No em fa res, perquè és una cosa normal. No pots anar de qualsevol manera en aquests llocs.

Es nota que hi ha problemes amb la casa reial?

I tant. Hi ha menys activitat, menys convocatòries. Es nota que hi ha una crisi i gairebé totes les convocatòries que arriben són de l'activitat del príncep; el rei últimament ja ni surt. En ocasions hi vas a fer el paperot, tot i que saps que no es publicarà cap foto, però això forma part de la feina.

Com es viu a Madrid el debat sobiranista?

No tenen ni idea del que passa a Catalunya. No entenen que es parli català, hi ha gent que encara pensa que la cosa lingüística la utilitzem només per fer-los empenyar. Jo no callo mai, dic el que penso i no amago que sóc independentista.

Un català a Madrid té problemes?

Si ets en un bar i parles en català en ocasions et diuen que no et serviran. Aleshores te'n vas a un altre lloc a gastar els teus calés.

I a la feina?

A la feina no he tingut mai cap problema pel fet de ser català. Als llocs on vaig la gent és intel·ligent i educada. Hi ha molta altra gent que està a favor del boicot als productes catalans. És curiós que al taxi o al bar et diuen que no compren productes catalans, però condueixen un Seat fabricat a Catalunya o porten el diari *La Razón*, propietat d'una editorial de Barcelona.

Darrera actualització (Diumenge, 5 de maig del 2013 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui](#). [Comarques Gironines](#) 05-05-2013 Pàgina 8

DESA LA NOTÍCIA A:

★ [Desar-la al meu compte](#)

[Seguir la notícia](#)

Des del [registre](#) pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.